

Udvalg delt sig i et Flertal paa 8 (det daværende Regeringsparti) og et Mindretal paa 7. Folketinget fulgte paa disse Punkter Flertallet og vedtog i øvrigt Lovforslaget med en Del andre Ændringer, hvortil Forslag var stillet af hele Udvalget. Se herom nærmere Aarbogen for 1912—13, pag. 291, — Det af Indenrigsminister Rode fremsatte Forslag var paa de Punkter, hvorom der havde været principiel Uenighed, affattet i Overensstemmelse med, hvad der var foreslaaet i 1912—13 af Mindretallet. I øvrigt var Lovforslaget udarbejdet paa Grundlag af det af Folketinget i 1912—13 vedtagne Lovforslag, dog med nogle Forandringer paa enkelte andre Punkter, hvilket Lovforslag vedtoges af Folketinget med enkelte Ændringer, se herom nærmere Aarbogen for 1913—14 pag. 250. Dette Lovforslag naaede i Landstinget til en 1. Behandling og Henviisning til et Udvalg, der var naaet til at vælge Ordfører, men ikke kom videre paa Grund af Samlingens bratte Afslutning.

Det i 1914—15 i Landstinget fremsatte Lovforslag var i det væsentlige enslydende med det i 1913—14 af Folketinget vedtagne. Det af Landstinget nedsatte Udvalg kunde i det væsentlige tiltræde Lovforslaget. Udvalgets „store Flertal“ turde dog ikke „gaa med til en saa stor Forøgelse af Statstilskuddet, som Lovforslagets Bestemmelser herom vil medføre — c. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.“, og Flertallet søgte derfor Forøgelsen noget nedsat, men der var indenfor Flertallet forskellige Meninge om de Veje, man i saa Henseende skulde gaa, der forelaa derfor forskellige Mindretalsforslag med Hensyn til, hvilke Regler der skulde indsættes i Loven angaaende Beregningen og Fordelingen af dette Tilskud. Det Forslag, som Landstinget i saa Henseende vedtog — med 29 St. mod 20 — var stillet af Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Degnbol, Jensen-Toustrup, Mikkelsen og Nygart og gik ud paa at indsætte følgende: Det aarlige Statstilskud til den enkelte Sygekasse maa ikke overstige i København med Frederiksberg og nærmeste Omegn 4 Kr. 40 Øre, i Købstæderne samt Marstal 4 Kr. og i Landdistrikterne 3 Kr. 60 Øre for hvert ubemidlet nydende Medlem, som Sygekassen har ved Aarets Udgang. — Fremdeles vedtog Landstinget et af hele Udvalget undtagen Lewinsky stillet Forslag om, at Sygekassernes Ydelse af Medicin højst maa være $\frac{3}{4}$ af Medicinudgiften. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Grænserne mellem bemidlede og ubemidlede, med Hensyn til Adgangen til Optagelse, var Flertallet enigt i, at der intet optages herom i Loven, men at

overfor Sygekasserne, enedes man om at udskyde dette Spørgsmaal til særlig Behandling, se Aarbog 1913—14, pag. 255.